

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Vrste i podela javnih rashoda". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Uvod

Značajan deo stvorenog društvenog proizvoda zemlje ide na podmirivanje javnih rashoda, potrebno je definisanje određenih načela (principa) javnih rashoda.

U finansijskoj teoriji se formulišu određena načela kojih se valja pridržavati pri trošenju javnih rashoda, kako bi prikupljeni prihodi za njihovo podmirivanje bili što optimalnije iskorišćeni. Ističu se tri načela:

- (1) načelo opšteg interesa,
- (2) načelo štednje i
- (3) načelo umerenosti i proporcionalnosti.

Zahtev da javni rashodi treba da služe ostvarivanju samo opšteg interesa, tj. ne za podmirivanje ličnih potreba. Javni interes treba da bude ispred interesa pojedinca.

Načelo štednje predstavlja jedno od osnovnih načela javnih finansija. Veliku važnost posebno u uslovima prenapregnute javne potrošnje. Praktična eksplicacija ovoga načela: težnja da se sa što manje sredstava postignu što veći efekti. U nekim slučajevima isuviše veliko smanjenje sredstava može da prouzrokuje više štete nego koristi, s obzirom da može da dovede u pitanje funkcionisanje određene javne službe.

Načelo umerenosti javnih rashoda znači da javni rashodi treba da budu visoki koliko i javni prihodi, odnosno da se finansiraju iz društvenog proizvoda, a ne iz imovine ili na račun budućih generacija. Ovaj princip zagovara i pravilo proporcionalnosti u trošenju javnih rashoda ne samo u odno su na društveni proizvod, već i između pojedinih javnih rashoda, odnosno da se pojedine javne potrebe moraju zadovoljavati srazmerno mogućnostima. Nije prihvatljivo da se jedan krug javnih potreba zanemaruje na račun drugih: restrikcije treba sprovesti linearno.

Pojam i karakteristike javnih rashoda

Javni rashodi po pravilu predstavljaju zadovoljenje javnih potreba pomoću novca, odnosno, da su javni rashodi oni izdaci koje država čini u javnom interesu zadovoljenja svojih javnih potreba. Postoji mnoštvo definicija javnih rashoda, ali sve one u biti podrazumevaju sledeće :

1. javni rashodi služe za podmirenje javnih potreba i
2. u savremenim uslovima javni rashodi su po pravilu izraženi u novcu.

Problem veličine javnih rashoda (kao jednog od značajnijih pitanja javnih finansija) se sastoji u postojanju čvrste povezanosti rashoda sa prihodima. Naime, od veličine rashoda zavisi iznos prihoda koje treba prikupiti. Sa svoje strane, obim prihoda uslovljava obim rashoda i krug I stepen zadovoljavanja javne potrošnje. S obzirom na ovo rezonovanje postavlja se pitanje, da li postoji neki minimum ili maksimum javnih rashoda.

- Liberalistička epoha u javnim finansijama nije tretirala pitanje njihove visine. Naime, tada je osnovni stav bio da javni rashodi moraju da budu što manji i po mnogim shvatanjima poželjno je da se kreću u rasponu od 15~20 % društvenog proizvoda zemlje. Javnim rashodima se mora postaviti plafon koji oni ne smeju jednostavno preći, kako ne bi ugrozili razvoj privrede, a time i egzistencije društva.

- Savremena finansijska teorija ne prihvata stav da su javni rashodi dobri samo kada su mali, pogotovo ne stav da su oni samo teret za privredu. Naprotiv, shvatanje je da su javni rashodi u načelu uvek korisni kada su produktivni, a za takav stav nije bitno koliko su visoki. Stoga se smatra da nije potrebno raspravljati o limitiranju i visini javnih rashoda. Naime, ne samo da je potrebno voditi računa o onosu produktivnih i neproduktivnih javnih rashoda, već je nužno obratiti pažnju i na izbor unutar svake od tih kategorija, a prevashodno u okviru neproduktivnih rashoda. Savremena teorija javnih finansija smatra da pitanje visine i granice javnih rashoda ima svoje dve dimenzije : socijalno~ekonomsku i finansijsku.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com